

[Elisabeth Bruun Olesen]

Arbejdsministeren taler så tit om misbrug af systemer, som oftest om arbejdernes misbrug af dagpengesystemet. Her har vi et fantastisk eksempel på arbejdsgivernes misbrug af Lønmodtagernes Garantifond, som i sidste instans kommer til at betale feriepengene.

Det burde ikke komme bag på virksomhedsejere, at deres ansatte skal have feriepenge, som er lovpligtige. Det burde heller ikke komme bag på virksomhedsejerne, at feriepengenes allerstørste del kommer til udbetaling i forbindelse med sommerferien. Og det må skyldes en rystende mangel på planlægning, at virksomhedsejerne ikke formår at planlægge deres økonomi på en sådan måde, at der er penge til feriepenge, og en bevidst og systematisk spekuleren i at lade Lønmodtagernes Garantifond klare ærterne – for at udtrykke det populært. Misbruget bliver helt åbenbart, når de samme virksomhedsejere straks efter sommerferien åbner en ny virksomhed.

Svar (27/7 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg har indhentet Lønmodtagernes Garantifonds bemærkninger til spørgsmålet, og Lønmodtagernes Garantifond har bl.a. oplyst følgende:

»Lønmodtagernes Garantifond er oprettet for at sikre de ansattes krav på løn og feriegodtgørelse i forbindelse med en virksomheds endelige ophør som følge af konkurs, insolvens m.v. Fonden er oprettet for at sikre de ansattes tilgodehavender, og det er derfor uden betydning for fondens udbetalinger til medarbejderne, hvad arbejdsgiverens fallit skyldes.

Derimod kan andre forhold betyde, at LG ikke skal træde til, f.eks. fordi den virksomhed, de ansattes krav skal rettes mod, ikke opfylder LG-lovens krav om endeligt ophør og involvens. Hvis en virksomhed – som beskrevet i spørgsmålet – lukkes lige før sommerferien og startes på ny af de samme virksomhedsejere efter ferien, vil forholdet efter fondens opfattelse som hovedregel være omfattet af lov om lønmodtagernes retsstilling ved virksomhedsoverdragelse (lov nr. 111 af 21. marts 1979). Dette indebærer, at den »nye« virksomhed bliver umiddelbart forpligtet over for medarbejderne også til at betale skyldig feriegodtgørelse.

Garantifonden har i en række tilfælde fået medhold i sådanne synspunkter, når en fortsættende virksomhed har forsøgt at overføre sine forpligtelser til LG.«

Det er altså ikke sådan, at en virksomhed ved at lukke i sommerferien kan slippe for at betale skyldig feriegodtgørelse. Jeg finder derfor ikke, at der er behov for noget lovgivningsinitiativ.

Spm. nr. S 1524

Til *socialministeren* (22/7 87) af:

Lenger (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvad det antages at koste hver enkelt hjemmehjælper, at Socialstyrelsen har indført egenbetaling for undervisningsmaterialer, samt om kommunerne lovligt vil kunne afholde udgifterne af egen kasse?«

Begrundelse

Da Socialstyrelsen ikke har tilstrækkelige økonomiske midler til at imødekomme det store behov for uddannelse af hjemmehjælpere, har man besluttet at søge supplerende indtægter fra hjemmehjælpernes tegneböger.

Med et raffineret lille kunstgreb ligestiller man hjemmehjælperuddannelsen med andre voksenuddannelser, skønt det var mere indlysende at ligestille den med andre videreuddannelser inden for det offentlige, f.eks. Dansk Kommunalkursus. Man kræver derfor, at hjemmehjælperne selv betaler for undervisningsmateriale. Jeg finder dette helt urimeligt, da hjemmehjælperne i forvejen hører til de lavest lønnede personalegrupper i det offentlige og oven i købet har økonomiske tab under uddannelsen.

Jeg vil derfor gerne vide, hvad man antager at det vil koste hjemmehjælpere, at denne urimelige ordning indføres, og om kommunerne kan afholde udgifterne inden for kommunalfuldmagtens rammer. I forvejen har kommunerne jo ret til at afholde ekstraudgifter uden refusion i forbindelse med hjemmehjælperuddannelsen, og jeg mener ikke, at udgiften til undervisningsmateriale adskiller sig nævneværdigt fra de andre typer af udgifter, som kommunerne kan afholde.

For en ordens skyld skal jeg dog præcisere, at jeg ikke mener, at en eventuel kommunal ret til at betale udgiften gør sagen bedre,